

HYMN NORODU ŠLŪNSKYŲGO

Ny ma drugiġ takij žymī
By my byli syczyniŷszymi
Poza jednym naszym krajym
Poza Šlūnskijym, naszym rajym

Nasz adlerze gūrnošlūnski
Ny doznūmy žodnyġ klynski
I Božim macim prietruo šlūnskošī
Prietruo wolnošī, pravošī, jednošī

To my norid žtoto - modry
Radzi nad dolinim Vodry
Wjernošī Tobje dochoūimy
Tak chowali nasze imy

Karel Gurdik

* * *

Puste żwijnki serca
Płynũ tam
Kaj zowdy
W uodległe stare godziny
I pewńikym zaś ny wrũcũm

Tam przy spũmnyńach uostanũm

Dalij strzimować to byda
Jak koźdo noc
Koźde rano
Blank sũm
Samotny

I jak co wjeczerzo
Źdźybko strzybnyj płaczki
Po licku do tyju
Mi śleći
A żodyn ny do pozũr

Boħ sũm...
Ale kogo to uobchodźi?

* * *

Порожні звуки серця
Течуть туди
Куди завжди
В далекі старі години
Напевно вже не повернуться

Зі спогадами там зійдуться

Далі це стримуватиму
Як щоночі
Щоранку
Зовсім сам
Самотній

І як на кожній вечері
Крапля срібної сльози
Стече в чай
По щоці
Та ніхто не простежить

Бо я сам...
Однак кого це бентежить?

SMUTEK

Uczuće, co szczypje po uoczach
Widoczne w szarych ino farbach

Uostre żgnyńće rúzy czerwjũnyj
Szło by pũmyśleć, już downo zwjyndłj

A przeca rańi serce
I to fest zawżyńće

Uo mjańe ajnfachowym –
Smutek

ПЕЧАЛЬ

Почуття, що у вічі щипає
Що бачене лиш в монохромі буває

Гострі уколи троянди багряної
(можна б подумати, давно вже зів'ялої)

Що серце все ж раниць
Та всього їй мало...

І назву просту вона має —
Печаль